

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 23 februari 2000 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot vaststelling van de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidies inzake de door de sportfederaties georganiseerde sportkampen", heeft op 28 februari 2000 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

Te dezen wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd "door de omstandigheid dat het decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties op 1 januari 2000 in werking is getreden, en dat het oude decreet van 3 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van landelijk georganiseerde sportverenigingen opgeheven is".

*

* *

Gelet op de korte termijn die hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten beperken tot de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering strekt ertoe de voorwaarden vast te stellen waaraan een sportfederatie moet voldoen om in aanmerking te komen voor een aanvullende subsidie voor de facultatieve opdracht "sportkampen", als bedoeld in artikel 18 van het decreet van 13 april 1999 houdende erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties.

.../...

ALGEMENE OPMERKING

In de aanhef van het ontwerp wordt verwezen naar het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor de begroting.

Uit de aan de Raad van State verstrekte inlichtingen blijkt dat dit akkoord nog niet verleend is. Het voorliggende advies wordt dan ook verleend onder voorbehoud dat dit alsnog gebeurt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

1. In 1°, a, wordt bepaald dat de minimumleeftijd voor deelname aan een sportkamp acht jaar is. Die leeftijd geldt voor alle sporttakken die voorkomen op de lijst van het sporttakkenbeleid, bedoeld in artikel 2, 9°, van het decreet (zie artikel 1, 9° en 10°, van het ontwerp). De leeftijd geldt m.a.w. ook voor sporttakken als boksen, schieten, bergbeklimmen, parachutisme, motorcross, ... (zie bijlage V bij het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van de erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden van de Vlaamse sportfederaties, waarover de Raad van State heden advies L. 29.911/3 geeft).

In dit verband moet de aandacht gevestigd worden op artikel 31, lid 1, van het Verdrag inzake de rechten van het kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en

.../...

goedgekeurd bij het decreet van 25 juni 1991. Naar luid van die bepaling erkennen de verdragsluitende staten "het recht ... van het kind ... op deelneming aan spel en recreatieve bezigheden, passend bij de leeftijd van het kind, ...". Die bepaling moet gelezen worden in samenhang met artikel 19, lid 1, volgens hetwelk de verdragsluitende staten "alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen (nemen) ... om het kind te beschermen tegen alle vormen van lichamelijk of geestelijk geweld, letsel ..., zolang het kind onder de hoede is van de ouder(s), wettige voogd(en) of iemand anders die de zorg voor het kind heeft".

Op grond van die bepalingen mag het beoefenen van een risicosport, zelfs buiten competitieverband, niet toegestaan worden als zulks niet past bij de leeftijd van het kind. Het staat aan de stellers van het ontwerp om te oordelen of de ontworpen bepaling wel aan dit vereiste beantwoordt.

2. Volgens 1°, c, komen enkel "internationaalsdeelnemers die behoren tot de Vlaamse Gemeenschap en het Nederlands beheersen", voor subsidiëring in aanmerking.

Een dergelijke beperking doet ernstige vragen rijzen i.v.m. de verenigbaarheid ervan met de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie. Het is de Raad van State bijvoorbeeld niet duidelijk welke verantwoording gegeven kan worden voor het verschil in behandeling tussen Nederlandstalige inwoners van het Vlaamse Gewest en anderstalige inwijkelingen die wonen in hetzelfde gewest.

.../...

Ten overvloede moet nog opgemerkt worden dat de uitdrukking "die behoren tot de Vlaamse Gemeenschap" vanuit grondwettelijk oogpunt dubbelzinnig is. Er bestaat immers geen subnationaliteit.

De woorden "die behoren tot de Vlaamse Gemeenschap en het Nederlands beheersen" moeten, bij gebreke van een deugdelijke verantwoording voor het verschil in behandeling die daaruit voortvloeit, weggelaten worden.

3. Artikel 4, 5°, a, eerste streepje, voorziet in een regeling voor de erkenning van buitenlandse diploma's of getuigschriften.

Die bepaling lijkt voorbij te gaan aan het feit dat voor bepaalde diploma's de gelijkwaardigheid van rechtswege bestaat, en deze dus niet afhangt van een rechtsconstitutieve beslissing van de overheid. In dat licht bekeken, zou het beter zijn om in een meer algemene zin te schrijven : "... dienen het bewijs te leveren dat de gelijkwaardigheid van dit diploma of getuigschrift is vastgesteld door ...".

De kamer was samengesteld uit

de Heren W. DEROOVER, kamervoorzitter,
 D. ALBRECHT, staatsraden,
 P. LEMMENS,

Mevrouw F. LIEVENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER